

Til den Kommission blev der indgivet 22 Planer, og den Plan, der efter Kommissionens Mening var den bedste, blev forelagt Rigsdagen. Men den kostede ikke 22, men tæt op ved 41 Mill. Kr., nemlig 40,800,000 Kr., det var Forholdet. Og for Resten skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv uden Indsigelse stemte for Loven, saa det ser noget mærkeligt ud, at han nu kommer og rejser Bebrejdelser mod mig for, at denne Sag er gennemført.

P. T. Nielsen: Jeg beklager, at jeg ikke, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ønskede, kan faa Ordet for tre korte Bemærkninger. (*Afbrydelse:* Han fik det heller ikke!). Nej, det faar jeg naturligvis heller ikke, og jeg maa derfor undlade at svare de to ærede sidste Talere, men vil holde mig til den højtærede Finansminister; jeg tror ogsaa, det har mere Interesse.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at han er i Aften en stor Alvorsmand. Jeg forstaar, at det er, fordi han er kommen oppe fra det høje Landsting, at han ikke taaler en Spøg fra et Medlems Side. Jeg tror dog, den højtærede Minister maa vænne sig til at taale en Spøg en Gang imellem, hvis han vil opholde sig her i Tinget. (*Sabroe:* En god Spøg!). Ja, det ærede Medlem lo ad den Spøg, jeg fremsatte, saa maa den vel have været god. (*Sabroe:* Jeg har aldrig let ad nogen Spøg, som er fremsat af det ærede Medlem!).

Nu kom den højtærede Minister ind paa at tale om Toldloven, skønt min Tale i Aften i og for sig ikke gav stor Anledning dertil. Jeg har imidlertid intet imod, at den højtærede Finansminister kom ind paa at omtale Toldloven og derved giver mig Lejlighed til at rette et Par Ord til den højtærede Finansminister ogsaa i den Anledning. Selvfølgelig mener jeg ikke, vi kunne afskaffe alle Toldskatter paa eet Bræt, og heller ikke, at vi kunne faa alle vore Ønsker opfyldte paa een Gang. Men naar vi ikke kunne naa to Skridt frem, men kunne naa eet, saa tage vi det; det er den Politik, vi i Venstrereformpartiet have ført ogsaa over for Toldloven. Vi

sagde ikke som de Radikale: Alt eller intet, men gik sammen med Socialdemokraterne og opnaaede en Toldlov, som efter vort Syn var adskillig bedre end den Toldlov, vi havde. Men hvad sagde den højtærede Finansminister ved Toldlovens Behandling oppe i Landstinget? Han sagde ... (Formanden ringer). Aa, undskyld, jeg er straks færdig. Han sagde: „Jeg ser paa det Toldlovforslag uden Begejstring, for mig er det kun en ren Skatteomlægning. Det er i Virkeligheden ganske de samme Folk, der komme til at betale, enten man tager det som Arveafgift, Vintold eller Toldskatter“. Det var den højtærede Finansministers Betragtning.

Sabroe: Jeg synes, det vilde ligge nærmere for det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i Finansudvalget at drage Spørgsmaalet frem om den afgaaede Landbrugsminister Ole Hansens Pension som Minister og hans Pension som Medlem af Nationalbankens Direktion ...

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Spørgsmaal har ikke ligget for og kan ikke give det ærede Medlem Anledning til nogen som helst „kort Bemærkning.“

P. T. Nielsen: Lad mig saa overfor den højtærede Finansminister sige, at naar han mener, Vilhelm Lassen handlede i Blinde, maa jeg da spørge ham: Hvem var da seende paa dette Tidspunkt, og hvem har angivet en bedre Vej til at komme ud af det, vi den Gang stod overfor, end den, Vilhelm Lassen angav? Er der i det hele taget nogen, der til Dato, selv nu saa længe bagefter, da man saa let kan være bagklog, har anvist en anden Vej, der var mere farbar end den, Vilhelm Lassen gik frem ad? Hvad skulde der i det hele taget have været gjort? Maa jeg spørge den højtærede Finansminister om det. Mener den højtærede Finansminister, at Vilhelm Lassen ganske roligt kunde have sat sig ned og overvejet i Dage, i Uger, i Maaneder maaske,